

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

پیش بین های شخصیتی مشارکت به عنوان راهبر پرورشی

عنوان انگلیسی مقاله :

Personality predictors of participation as a mentor

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

Discussion

The purpose of the present study was to explore the degree of correlation between dimensions of personality, specifically the five factor model, and an individual's voluntary participation as a mentor in a variety of contexts. The findings suggested that those who often participate as mentors are likely to be extroverted, conscientious, and open to new experiences. Personality traits explained an additional 6.6 percent of the variance in the mentor participation variable above and beyond that explained by prior experience with a mentor. Mentoring involves the development of a relationship with a protégé, including such communication functions as advising, networking, directing, and supporting (Kram, 1985). Such activities require the mentor to be comfortable with communicating, more likely found in extroverts than introverts. Mentoring is also a prosocial activity, requiring the mentor's commitment to task accomplishment and the relationship with the protégé. Conscientious individuals will likely honor such commitments more than less conscientious individuals. Finally, the lack of structure in mentoring brings opportunities to learn new perspectives and solve problems. Such situations are likely to attract individuals who are open to new experiences.

بحث

هدف از این تحقیق بررسی میزان همبستگی میان ابعاد شخصیت، به طور خاص مدل پنج عاملی، و مشارکت داوطلبانه فرد به عنوان راهبر پرورشی در بافت های مختلف بود. یافته ها نشان داد افرادی که مشارکت بیشتری در این زمینه دارند معمولاً برون گرا، وظیفه شناس و پذیرای تجربیات جدید هستند. در مقایسه با تجربه همکاری قبلی با یک راهبر پرورشی، ویژگی های شخصیتی توانست ۶/۶٪ واریانس بیشتری را در خصوص مشارکت به عنوان راهبر تبیین کند. راهبری پرورشی شامل ایجاد رابطه با یک رهروست که کارکردهای ارتباطی نظیر نصیحت، شبکه سازی، راهنمایی و حمایت را در بر می گیرد (کرم، ۱۹۸۵). لازمه انجام این فعالیت ها آن است که راهبر پرورشی در انجام فعالیت های مثبت اجتماعی فوق احساس راحتی کند، از تعهد کافی نسبت به اتمام وظایف محوله و برقراری رابطه مطلوب با رهرو برخوردار باشد. به احتمال زیاد افراد وظیفه شناس در مقایسه با دیگران از چنین تعهدی بیشتر برخوردارند. در نهایت فقدان ساختارهای از پیش تعیین شده در زمینه فعالیت های راهبری می تواند زمینه ساز فرصت های مناسب برای یادگیری دیدگاه های جدید و حل مشکلات شود. این مسئله توجه افرادی را به خود جلب می کند که پذیرای تجربه های جدید هستند.

توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت

ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.